കവിത

നന്മമഴ

മണ്ണും മനസ്സും തണുപ്പിച്ചീടുന്നൊരു
നനവുള്ള നാളുകൾ ഓർത്തീടുമ്പോൾ
തളിർത്തീടുന്ന പുതു നാമ്പുകൾ ചുറ്റിലും
കിളിർത്തീടുന്ന ചില സ്വപ്നങ്ങളും
വളർന്നീടുവാനായ് ഞാൻ കരങ്ങൾ നീട്ടുന്നു
തളർത്തീടുന്ന ചില വൈരികളും
വെട്ടിപ്പിടിച്ചതും തട്ടിപ്പറിച്ചതും
നെട്ടോട്ടമോടി കരുപ്പിടിപ്പിച്ചതും
ഒട്ടിയും പറ്റിയും ചേർന്നു നിന്നോർപോലും
വെട്ടിലായ് വീഴ്ത്തുന്ന കാലമിതാ

ക്ഷണികമാം ജീവിതം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്ന
ക്ഷിപ്രമാം കോപത്തെ മനസ്സിനുള്ളിൽ
ക്ഷമിക്കുവാനും ക്ഷമ ചോദിച്ചിടുവാനും
ക്ഷയിച്ചു പോകുന്നതാം മർത്ത്യജന്മം
ഓർത്തീടുന്നു ഞാനെൻ പൂർവ്വകാലത്തേയും
പാർത്തിടുന്നു അവർ മാനത്തേയും
ചേർത്തിടുന്നു മർത്ത്യ മാനസങ്ങളേയും
കോർത്തിണക്കി പദം മുന്നേറുവാൻ
അന്നൊരു നാളിലായ് പെയ്തൊരു പേമഴ
ഇന്നെന്റെ ഉള്ളിൽ പെരുവെള്ളമായ്
തള്ളിക്കയറുന്നു നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു
സ്നേഹത്തിൻ അതിരുകൾക്കപ്പുറമായ്
ആ നന്മമഴ..........

ബിമൽ പി ബിനു ൯ എ